10.11.22р. 21гр. укр. літ.

Доброго дня! Тема уроку. Іван Карпенко-Карий « Мартин Боруля». Дворянство як міф про краще життя

Увага! Виконані завдання надсилати за електронною адресою: moshev2020@icloud.com

ТЕОРЕТИЧНИЙ БЛОК

- ***Перейти за посиланням.*** **Комедія «Мартин Боруля» (Відеофільм)** https://www.youtube.com/watch?v=hq8Pl0vSS6g

Започатковує блискучий ряд «серйозних комедій» І. Тобілевича «Мартин Боруля» (1886), твір з багатьох точок зору показовий. Темою п'єси послужило таке досить поширене явище, як бажання представників приниженого і обмеженого в правах третього стану перейти за допомогою грошей у стан вищий, прагнення багатого селянина дорівнятися до дворянства. Ситуація відома ще від «Міщанина — шляхтича» Ж.-Б. Мольєра і нашої давньої сатири «Доказательства Хама Даніеля Кукси потомственні». Тільки у І. Тобілевича прагнення Мартина «вийти на дворянську лінію» — це спроба самозахисту «маленької людини» у несправедливому суспільстві.

Гуманістична позиція автора чітко виявляється в зальній концепції твору, що виражає його співчуття й любов до людини, турботу за її долю і розкривається у виборі дійових осіб та їх характеристиках, в ремарках,

структурі комедії, авторських завершеннях. В.Вієвський у брошурі «Поетика комедійності „Мартина Борулі“ І. Карпенка-Карого» детально виписав засоби та прийоми, якими користувався комедіограф.

На прикладі образу головного героя — Мартина Борулі І. Тобілевич розкриває конфлікт здорової народної моралі з «манією» дворянства, породжений відстоюванням ним своєї людської гідності. Автор до мінімуму звів роль комедійної інтриги, віддавши перевагу внутрішній дії. Конфліктну ситуацію драматург виводить не стільки з зовнішніх причин, скільки з внутрішнього стану персонажу — нестримного прагнення довести, що ні чим не гірший від «приймака Красовського». Така заглибленість у душу людини надає камерності звучання комедії, відтворює складні внутрішні почуття та психологічні колізії, визначає трагікомізм образу.

І.Карпенко-Карий показує до чого може призвести людину ігнорування здорової народної моралі і одночасно утверджує високі етичні норми образами людей, які не цураються землі, праці на ній, свого походження, національних звичаїв і традицій (Гервасій Гуляницький, його син Микола), які випромінюють нехитру народну мудрість (Омелько). Позиція автора зумовила типові узагальнення комедії, проникливий аналіз людських стосунків та характерів, соціальну детермінованість конфліктів і перепетій, вчинків і розв'язок. До речі, в «Мартині Борулі» проглядаються ситуації з «Ревізора», коли зібралися гості, а жених поїхав, з «Одруження Фігаро» — сама втеча жениха. Основою типізації характерів і обставин у цій п'єсі є загальнолюдський зміст таких категорій як честь, гідність, добро — з одного боку та підступність, пристосуванство, егоїзм, зло — з другого. Звідси і наявність трагікомічних елементів у творі.

- ***Перейти за посиланням.*** Мартин Боруля - комедія - п'єса Іван Карпенко-Карий

https://www.youtube.com/watch?v=8QnzPRm4gyQ

Домашнє завдання

1) Опрацювати с. 72-75;

2) виконати завдання №7 с. 74;

3) читати комедію та скласти план прочитаного.